

Ρούνεμπεργκ, Γιόχαν Λούντβιχ (Runeberg, J. L., 1804-1877): Ο Ρούνεμπεργκ ανανέωσε τη σουηδική ποίηση της Φινλανδίας συνδυάζοντας τη μεγάλη συμπάθεια που έτρεφε για τους απλούς ανθρώπους της επαρχίας με την εξειδικευμένη γνώση τόσο της κλασικής λογοτεχνίας, όσο και της προφορικής φινλανδικής παράδοσης. Μαζί με τον φιλόσοφο και συγγραφέα Γ. Β. Σνέλμαν (J. V. Snellman, 1806-1881), τον Ελίας Λέννροτ (Elias Lönnrot, 1802-1884), που συνέθεσε το φινλανδικό έπος *Κάλεβάλα* και τον συγγραφέα Ζαχαρία Τοπέλιους (Zacharias Topelius, 1818-1884), πρωτοστάτησε στην διαμόρφωση της φινλανδικής εθνικής συνείδησης. Σπούδασε κλασική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο του Τούρκου και μετά την πυρκαγιά που κατέστρεψε την πόλη, το 1827, συνέχισε στο Πανεπιστήμιο του Ελσίνκι. Το 1830 υπερασπίστηκε τη διδακτορική του διατριβή με θέμα: *Η «Μήδεια» του Ευριπίδη σε σύγκριση με τη «Μήδεια» του Σενέκα*.

Λέννροτ, Ηλίας (Lönnrot, Elias, 1802-1884): Γιατρός, μέλος της ομάδας που πρωτοστάτησε στη διαμόρφωση της φινλανδικής εθνικής συνείδησης. Συνέθεσε το έπος *Κάλεβάλα*, που βασίζεται στη φινλανδική δημοτική ποίηση

Συγκναίους (Cygnaeus, Fredrik, 1807-1881): Ο πρώτος καθηγητής αισθητικής στο πανεπιστήμιο του Ελσίνκι. Ιστορικός, ποιητής, τεχνοκριτικός και μέλος πολλών πολιτιστικών ενώσεων όπως η «Εταιρία του Σαββάτου». Υποστήριξε με όλες του τις δυνάμεις τον Αλέξις Κίβι.

Όξανεν, Αλβιστ (Oksanen, Alkivist, 1826-1889): Ψευδώνυμο του Καρλ Αουγκουστ Ένγκελμπρεκτ (Karl August Engelbrekt). Καθηγητής φινλανδικής γλώσσας και λογοτεχνίας στο πανεπιστήμιο του Ελσίνκι και ποιητής. Πολέμησε τον Αλεξις Κίβι.

Ρενάν, Ερνέστ (Renan, Ernest, 1823-1892): Γάλλος φιλόσοφος και συγγραφέας που άσκησε μεγάλη επιρροή με τα έργα του για τα πρώτα χρόνια του χριστιανισμού. Εδώ γίνεται αναφορά στο έργο του *Vie de Jésus*, 1863, που προκάλεσε μεγάλο σάλο διότι παρουσίαζε τον Χριστό ως άνθρωπο και όχι ως υιό του Θεού.